

Nem, nem vagyunk egyenlők

2019 június 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

és egyéb baloldali mítoszokról... - Megadja Gábor remek írása!

A baloldallal szembeni vitákban a legnagyobb hiba, amit egy jobboldali elkövethet, az, hogy elfogadja a baloldal alapvetéseit.

Sokkal jobban járunk, ha nem vesszük készpénznek és magától értetődőnek olyasmiket, mint „egyenlő méltóság“, „alapvető emberi jogok“, „egyenlőség“, „egyenlő bánásmód“ stb. Ezek a panelek annyira bevettek és univerzálisak lettek a politikában oldalaktól függetlenül, hogy szinte lehetetlennek tűnik megszabadulni tőlük.

De, mint azt a forradalmároktól tudjuk, a lehetetlen nem létezik!

Vegyünk néhány példát, elsőként az egyenlőséget.

A baloldal állítása szerint minden ember egyenlő – holott józan ésszel könnyen belátható, hogy nem vagyunk egyenlők. Van, aki könnyebben könnyít magán állva, mások kevésbé. Vannak, akik a biológiának köszönhetően képesek gyereket szülni, mások kevésbé (tudom-tudom, ez forradalmi gondolat manapság, mert lassan a transzmenyek számára nem csak a gyerekvállalás, de az abortusz jogát is követelni illik). Vannak, akik egyszerűen jobb fizikummal születnek, mint mások, és vannak, akik jobb potenciális szellemi képességekkel születnek, mint mások. Persze vannak olyan dolgok, amiket lehet fejleszteni, de két ember ugyanazon dologban szinte *soha* nem egyenlő. Nem egyenlő az elítélt bűnöző? a büntetlen szabad emberrel, és ezt sokszor az elítélt politika jogainak elvételével is szentesítik, a szabadságáról nem is beszélve. A civilizált világ pedig jobb esetben különbséget tesz katonai és civil között is. Vannak gazdagabbak és szegényebbek, és sajnos sok esetben ezek a viszonyok már az induláskor is erőteljesen különböznek, még ha jelentősen lehet is javítani vagy rontani rajta (persze idehaza a kiváltságos posztkommunista elit nem véletlenül a gaz populisták demagógiáját tartja veszélyesnek, de ez messzire vezet). A sor vég nélkül folytatható.

Van persze az egyenlőségnek egy alapvető fajtája, de azzal a baloldal születési rendellenességének (gyk. ateizmus) köszönhetően hadilábon áll: ez az Isten elotti egyenlőség. De még ezt is félreértik, mert bizony cselekedetek mentén még a Jóisten is megkülönböztet embert és embert, még ha a végső döntésről nem is tudhatunk. Ennek mintájára létezik a törvény elotti egyenlőség, ami ugyanazon törvénynek való alávetettséget jelent (éttermiségi nyelven iszonómia).

Az egyenlőség elvéből kiindulva gondolnak a baloldaliak olyan születési rendellenességeket, hogy létezhet „hierarchia-mentes“ társadalom. Álminkban esetleg. Az emberi viszonyok mindig is aszimmetrikusak voltak és lesznek, maximum az a kérdés, mi alapján alakul ki hierarchia, illetve milyen szabályokat tartunk érvényesnek az alá-fölé rendeltségre.

Olyan is csak szociológusok meg értelmiségiek találhatnak ki, hogy létezhet mindenféle kényszer nélküli emberi társulás, és minden szabály minden egyes ember önkéntes beleegyezésének köszönheti létét. Hasonlóan okoskodnak a liberális elméletek gyártói is, akik minden törvény „legitimitását“ minden egyes annak alávetett ember beleegyezéséről teszik függővé. Ahol egynél több ember van jelen, ott kódolva van az egyet-nem-értés, de lehet, hogy még egy ember is képes erre. Hogyan lehetne akkor mindenki önkéntes és teljes beleegyezésére törvényt és rendet alapozni? Minden rend, minden törvény bizonyos mértékű kényszeren alapul, mert egyetlen olyan törvény vagy rend sincs, amivel mindenki maradéktalanul egyetértene. A kényszer mértékén és mikéntjén lehet és érdemes vitatkozni. Például a haladók által könnyezve tisztelt „romlatlan, nemes vademberek“ esetében valószínű, hogy kellemetlenebb a kényszer és az erőszak, mint az általuk megvetett keresztény civilizációban.

És aztán itt van még például a „társadalmi igazságosság“ kifejezés, amit ha meghallunk, jobb, ha ördögöz? papot hívunk, hogy az illető segítségére siessen. Persze a baloldal gyermekded romantikájában meg kívánna szabadulni mindennemű „igazságtalanságtól“, amit általában lefordít egyenlőtlenségre, és minden lehetséges érzelmi sérülésre. Nincs mit csodálkozni a safe space és trigger warning kultúrán, amikor ezek a derék társadalmi igazságosság-harcosok attól is megóvnának mindenkit, hogy a gimnáziumi grundon foci közben gúnyolják őket. Mindenkit ér „igazságtalanság“ az életben, sajnálatos módon több is. Ezzel, mint a tökéletlenség többi tartozékával, józan ember együtt él, és kész. Arról nem is beszélve, hogy az „egyenlőtlenség“ közel sem minden esetben azonos az „igazságtalansággal“.

Az pedig ne legyen már a „méltóság sérelme“, ha nem hagyjuk, hogy emberek a nyílt utcán könnyítsenek magukon, mert könnyen San Franciscóban találjuk magunkat, az pedig senkinek sem lenne jó.

És abba a játékba se kell belemenni, hogy a baloldal minden kívánalmát belegyömöszöli az „alapvető emberi jogok” kategóriájába a nemváltoztató műtétet?l a szülés utáni abortuszig, hogy aztán azokat politika fölöttinek meg alapvető morális alapvetéseknek titulálja.

Persze az egyenlőség kívánalma kitűnően kielégíti a SI (sárga irigység)-faktort. Mindenki legyen egyenlően szép, okos, erős, gazdag stb. Mondjuk hasonlót már láttunk, és erre jön a betárazott magyarázkodás, hogy „az nem volt igazi kommunizmus”, és próbáljuk ki újra, most hátha nem meszesgödör lesz a vége.

Elméletben minden szépen hangzik arrafelé, úgyhogy jobb, ha meg is marad elméletnek.

Megadja Gábor - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló